

Det, som vi bare i al beskedenhed siger, er, at hvis vi vil fremtidssikre velfærden i det her samfund, så bliver vi altså nødt til at tænke os om. Ellers er der ikke råd til det. Derfor kan jeg ikke forstå, at det er, som om hr. Frank Aaen med de holdninger, han repræsenterer, bliver fortaler for de rige pensionister, de rige børnefamilier, alle de rige.

Det kan godt være, hr. Frank Aaen siger, at der er kommet mere brugerbetaling på daginstitutionerne – ja, for dem, som tjener over 320.000. Når det er sådan, at vi taler om hjemmehjælp, jamen så er det hjemmehjælp for dem, som selv kan betale en del, og det er netop for at sikre kvaliteten for dem, som har behov for mere. Hvis vi giver alle sammen mere af det hele, så bliver der mindre til alle.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen med den logik skal de rige jo også til at betale, når de skal på hospitalet. Så skal de rige jo også betale, når de bruger biblioteket. Så skal de rige i det hele taget betale, hver eneste gang de trækker på en af velfærdssamfundets ydelser. Er det det, der er Socialdemokratiets politik?

Så synes jeg, vi skal have det klart frem, for det er jo en bombe under selve den solidariske velfærd, hvor vi har haft det sådan i Danmark, at vi har betalt over skatten, og når man havde brug for hjælp, fordi man ikke kunne klare sig uden hjælp, så fik man den tildelt af samfundet uden yderligere betaling.

Men hvis det er sådan, at folk skal betale igen, så begynder de jo også at spørge: Hvorfor skal vi så betale så høj skat? Og derfor har jeg et spørgsmål til hr. Buksti. Jeg vil gerne tage flere penge fra rige, også gerne rige ældre. Det, jeg bare ikke forstår, er, hvorfor det er blevet socialdemokratisk politik, at når man vil tage flere penge fra rige ældre, skal man nøjes med at tage fra de 15 pct. af de rige pensionister? Det er 15 pct. af pensionisterne, der modtager hjemmehjælp. Hvorfor er det kun dem, der skal betale? Hvorfor er det ikke alle rige pensionister?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, det er spændende at høre hr. Frank Aaen stå her og være fortaler for en lille, begrænset betaling fra den mest velstillede del af pensionisterne for praktisk hjælp. Det handler

jo ikke om pleje og omsorg. Det handler jo om netop at sikre en ordentlig kvalitet af det her i fremtiden.

Det handler jo heller ikke om, at man skal indføre brugerbetaling for de rige på hospitaler og den slags ting. Det handler om, hvordan og hvorledes man sikrer, at vi kan styre det forventningspres, som kommer på de offentlige udgifter i fremtiden.

Det var det samme, som vi lavede med ændringen i boligstøtteleven og i medicintilskudsreglerne, som hr. Frank Aaen heller ikke kunne lide.

Og det, jeg bare kan konstatere, er, at hr. Frank Aaen bliver fortaler for de mest velstillede i det her land. Det eneste, jeg mangler, er næsten, at hr. Frank Aaen også bliver tilhænger af, at man ikke skal gøre noget ved de store formuer.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det kan være, det er, fordi hr. Frank Aaen er blevet aktionær i landets største virksomhed, han har fået de synspunkter.

For år tilbage, da den socialdemokratisk styrede regering startede, lovede man, at den danske befolkning havde skattelettelse i udsigt. Så sent som ved den finanslovbehandling, vi havde i sidste måned, slog man fast også fra Socialdemokratiets side, at på det tidspunkt, hvor der var plads i det økonomiske råderum, så var der mulighed for skattelettelse. Og det må jo være en sidste minuts indskydelse, at statsministeren i forgårs tog afstand fra muligheden for skattelettelse, for det er ikke med i den skriftlige del af åbningstalen, men det blev jo sagt heroppefra af statsministeren. Og så har hr. Buksti understreget det igen i dag ved at erklære, at plads i det økonomiske råderum ikke skal klattes væk på skattelettelse.

Mit spørgsmål til hr. Buksti er derfor: Er det udsagn både fra hr. Buksti og fra statsministeren ikke det samme som en erklæring fra Socialdemokratiet om, at der aldrig bliver skattelettelse i Danmark?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nej, det er det ikke, men jeg tror, at vi i Socialdemokratiet opnår stor troværdighed ved at sige, at det nok ikke er vores mærkesag.